

مختار نامه عطار نیشابوری
باب پنجم: در بیان توحید به زبان تفرید

فهرست مطالب

- ۳ شماره ۱: ماییم که نیست غیر ما، اینت کمال
- ۴ شماره ۲: چون مابه وجود خود هویدا باشیم
- ۵ شماره ۳: مارا باشی به که هوارا باشی
- ۶ شماره ۴: عمرت که میان جان و تن کرداند
- ۷ شماره ۵: باخویش همیشه عشق خود میازیم
- ۸ شماره ۶: از عالم پیچون به سکون باید شد
- ۹ شماره ۷: ماییم که جز در که مادر که نیست
- ۱۰ شماره ۸: ای آن که بلی گوی است از مایی
- ۱۱ شماره ۹: آن چنیر کز و عالم و آدم مینم

شماره ۱۰: ماییم که بامان بود بیچ روا

۱۲

شماره ۱۱: باینمه اختلاف و تمیز که هست

۱۳

شماره ۱۲: بس سرکش راگز سرمویی کِشتم

۱۴

شماره ۱۳: کر هست دلی، ز عشق، دیوانه به است

۱۵

شماره ۱: ماییم که نیست غیرما، اینت کمال

ماییم که نیست غیرما، اینت کمال!   مشغول حال نوشتن، اینت حال!
مسنداری مابه تواندر نکیریم   خودکی بینیم غیر خود، اینت محال!

شماره ۲: چون مابه وجود خود هویدا باشیم

چون مابه وجود خود هویدا باشیم	چون مابه وجود خود هویدا باشیم
تو بیچ نهی و لیک مسنداری	تو بیچ نهی و لیک مسنداری

شماره ۳: مارا باشی به که هوارا باشی

مارا باشی به که هوارا باشی	وین خلق ضعیف بتلار باشی
ازین خبری تو خویش رایجی جمله	ما جمله ترا اگر تو مارا باشی

شماره ۴: عمرت که میان جان و تن کردند

عمرت که میان جان و تن کردند	یا قطره تودو بدن کردند
پیوسته تو میکیزی و حضرت ما	خواهد که تو را چو خویش تن کردند

شماره ۵: باخویش همیشه عشق خود می‌بازیم

باخویش همیشه عشق خود می‌بازیم   وز خویشتن و حال خود می‌بازیم
از خویش چو هیچ کس دگر نیست پدید   یک خط به هیچ کس نمی‌پردازیم

شماره ۶: از عالم بیچون به سکون باید شد

از عالم بیچون به سکون باید شد   خود را سوی خویش رهنمون باید شد
یک ذره اگر باشد و ما آن دانیم   یک لحظه ز خود بدان برون باید شد

شماره ۷: ماییم که جزد که مادر که نیست

ماییم که جزد که مادر که نیست   کر چه همه ماییم کسی آ که نیست
از خود توبه صد هزار فرسگی دور   وز سستی ما، تابه تو، مویی ره نیست

شماره ۸: ای آن که بلی کوی الست ازمایی

ای آن که بلی کوی الست ازمایی   در هر دو جهان بلند و پست ازمایی
بندیش که مآثر او ماییم همه   به زانکه تو خویش را، چو هست ازمایی

شماره ۹: آن چخیز کزو عالم و آدم مینم

آن چخیز کزو عالم و آدم مینم	در سجده هزار عالم آن کم مینم
میسنداری که تو تویی نی تو تویی	بر خیز ز راه مات محرم مینم

شماره ۱۰: ماییم که بامانودیچ روا

ماییم که بامانودیچ روا	چون ایچ نباشد بودیچ سزا
توییچ مباحش تان باشد، سچت	چون ایچ نباشی بودیچ ترا

شماره ۱۱: باینهمه اختلاف و تمیز که هست

باینهمه اختلاف و تمیز که هست	مایم همه جز همه آن نیز که هست
اسرار وجود ماست هر چیز که بود	اطوارشود ماست هر چیز که هست

شماره ۱۲: بس سرکش را کز سرمویی کشتم

بس سرکش را کز سرمویی کشتم	و آلوده نشد به خون کس انگشتم
وین کار عجب نکر که با جمله خلق	رویا رویم نشسته پشتا پشتم

شماره ۱۳: کر هست دلی، ز عشق، دیوانه به است

کر هست دلی، ز عشق، دیوانه به است	چه عشق کدام عشق افمانه به است
روزی دوزخانه رخت بردیم برون	باخانه شدیم زانکه هم خانه به است